

.....
.....

.....

.....
.....
.....

PISEMNA INTERPRETACJA PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (*Dz. U. z 2015r. poz. 613 z późn. zm.*) oraz art. 2 ust. 1 w powiązaniu z art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (*j.t. Dz. U. z 2016r. poz. 716*)

postanawia

udzielić na wniosek z siedzibą w interpretacji przepisów prawa podatkowego uznając, iż wskazane we wniosku budowle związane z prawidłowym funkcjonowaniem budynków mieszkalnych, o ile nie są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, a ich przeznaczenie wiąże się z realizacją potrzeb mieszkaniowych, to nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia znak: (*data wpływu do Urzędu*), z siedzibą w zwróciła się do Prezydenta Miasta Katowice z wnioskiem o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w sprawie „*odprowadzania podatku od nieruchomości od budowli związanych z prawidłowym funkcjonowaniem budynków mieszkalnych*”.

Wnioskodawca w złożonym piśmie przedstawił stan faktyczny, z którego wynika, iż „obecnie tut. użytkuje szereg budowli będąc ich właścicielem, które są ogólnodostępne, mają charakter publiczny bez ograniczeń dostępu przez osoby trzecie i nie są środkami pracy służącymi uzyskaniu przychodu. Budowle te to między innymi drogi osiedlowe, ulice, chodniki, place zabaw oraz inne budowle i urządzenia związane z ukształtowaniem i zagospodarowaniem terenu, mające wpływ na prawidłowe funkcjonowanie osiedlowych budynków mieszkaniowych”. wskazuje, że „z treści art. 2 ust. 1 pkt 3 w związku z art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. a) i b) ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wynika, że budynki mieszkalne generalnie nie podlegają opodatkowaniu według stawek przewidzianych dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, wyjąwszy te części budynku mieszkalnego, które są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Przez zwrot „zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej” należy rozumieć okoliczność faktyczną polegającą na rzeczywistym wykorzystaniu określonej części budynku mieszkalnego na prowadzenie gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Za zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej nie mogą być uznane natomiast te części budynku, które są wykorzystywane na cele mieszkaniowe, nawet wówczas gdy ich oddanie przez spółdzielnię do korzystania osobom trzecim dla zaspokojenia ich potrzeb mieszkaniowych (zajęcia na cele mieszkalne), nastąpiło w ramach gospodarczej działalności spółdzielni mieszkaniowej (np. najmu komercyjnego). W kontekście zasadne jest uznanie, że opodatkowanie będących w posiadaniu spółdzielni mieszkaniowej budynków, kwalifikowanych jako mieszkalne (jednorodzinne, dwurodzinne lub wielorodzinne), a to według stawek podatku od nieruchomości właściwych dla budynków związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, uzależnione jest od tego, czy budynki te lub ich części zostały zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej w przedstawionym wyżej rozumieniu”.

W złożonym piśmie wskazała własne stanowisko w sprawie stwierdzając, iż „podatek od nieruchomości nie powinien być odprowadzany od budowli związanych z funkcjonowaniem budynków mieszkalnych, takich jak: chodniki, drogi osiedlowe, dojazdy, zatoki parkingowe, place, ogrodzenia, słupy oświetleniowe, natomiast podatek powinien być odprowadzany tylko od tych budowli, które związane są ściśle z prowadzeniem działalności gospodarczej, takich jak: płatne parkingi, budowle związane z funkcjonowaniem pawilonów działalności gospodarczej – lokale użytkowe”. Dla poparcia swojego stanowiska wskazuje, iż „Naczelny Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 15 stycznia 2013r. sygn. akt II FSK 933/11 uznał, że w zakresie, w jakim wskazane budowle, położone na gruntach związanych z budynkami mieszkalnymi, służą zaspakajaniu potrzeb mieszkaniowych, nie dotyczy ich opodatkowanie podatkiem od nieruchomości, przewidziane dla budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej”. Jednocześnie jak podnosi Wnioskodawca „Dlatego z racji niejednorodnego charakteru działalności spółdzielni, kryterium tylko posiadania budowli nie może być kryterium decydującym, przemawiającym za lub przeciw o ich opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Dla potrzeb podatku od nieruchomości nie można bowiem traktować całej działalności spółdzielni mieszkaniowej jako działalności gospodarczej. prowadzi typową dla spółdzielni mieszkaniowej działalność polegającą na dostarczaniu i zarządzaniu lokalami mieszkaniowymi, garażami oraz lokalami użytkowymi. Podstawą prowadzenia tej działalności jest art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych tekst jedn. tj. z dnia 7 sierpnia 2013r. (Dz.U. z 2013r. poz.1222 ze zm. – zwana dalej u.o.s.m.), który ustanawia obowiązek zarządzania nieruchomościami stanowiącymi mienie spółdzielni lub mienie jej członków nabyte na podstawie ustawy. Skoro zatem ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w treści art. 2 ust. 1 pkt 3 przewiduje możliwość opodatkowania części budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej na potrzeby opodatkowania budowli spółdzielni mieszkaniowych, należy rozdzielić budowle związane i nie związane z prowadzoną przez spółdzielnię działalnością gospodarczą”.

Podsumowując Wnioskodawca zwrócił się do tutejszego Organu podatkowego przy użyciu zwrotu – „z (..) prośbą o wydanie stosownej decyzji, czy od budowli związanych z budynkami mieszkalnymi (w niektórych budynkach znajdują się pojedyncze lokale użytkowe) mającymi wpływ na prawidłowe funkcjonowanie osiedlowych budynków powinien być odprowadzany podatek od nieruchomości”.

W piśmie Wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ww. ustawy - Ordynacja podatkowa, a także załączył kopię dowodu uiszczenia należnej za wydanie interpretacji wpłaty w wysokości 40,00zł, dokonanej dnia w kasie Urzędu Miasta Katowice.

W tym miejscu uściślić należy, iż w podsumowaniu zawartym w złożonym piśmie z dnia zwraca się z prośbą „o wydanie stosownej decyzji”, jednakże wstęp przedmiotowego pisma jak i elementy w nim zawarte, w tym: przedstawienie stanu faktycznego, przedstawienie własnego stanowiska w sprawie oraz oceny prawnej tego stanu faktycznego, złożenie przewidzianego przepisami prawa oświadczenia i dołączenie dowodu uiszczenia należnej opłaty tytułem wydania interpretacji, w ocenie tutejszego Organu wskazuje jednoznacznie, iż złożone przez pismo stanowi wniosek o wydanie pisemnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.

Mając na względzie przedstawiony stan faktyczny oraz zaprezentowane przez Wnioskodawcę własne stanowisko w sprawie, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów prawa w zakresie problematyki zawartej we wniosku.

Obowiązek podatkowy i zasady opodatkowania podmiotów z tytułu posiadania nieruchomości normuje ustawa z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (j.t. Dz. U. z 2016r. poz. 716).

Zgodnie z art. 2 ust. 1 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Artykuł 1a ust. 1 pkt 3 cytowanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych stanowi, iż „grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej to grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z zastrzeżeniem ust. 2a” gdzie „do gruntów, budynków i budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej nie zalicza się: (1) budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami; (2) gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b i d; (3) budynków, budowli lub ich części, w odniesieniu do których została wydana decyzja ostateczna organu nadzoru budowlanego, o której mowa w art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290), lub decyzja ostateczna organu nadzoru górniczego, na podstawie której trwale wyłączono budynek, budowlę lub ich części z użytkowania”.

Mając na uwadze powyższe przepisy w pierwszej kolejności należy poddać analizie, czy Wnioskodawca, posiadający status spółdzielni mieszkaniowej jest przedsiębiorcą lub innym podmiotem prowadzącym

działalność gospodarczą w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. Zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych za działalność gospodarczą należy rozumieć działalność, o której mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015r. poz. 584 z późn. zm.). Ponadto analiza tej kwestii powinna być dokonana na podstawie regulacji ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2013r. poz. 1222 z późn. zm.).

Art. 1 ust. 1 powołanej ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych wskazuje, iż celem spółdzielni mieszkaniowej jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych i innych potrzeb członków oraz ich rodzin, przez dostarczanie członkom samodzielnych lokali mieszkalnych lub domów jednorodzinnych, a także lokali o innym przeznaczeniu. Ustawodawca w art. 1 ust. 6 cytowanej wyżej ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych zezwala spółdzielniom na prowadzenie innej działalności gospodarczej na zasadach określonych w odrębnych przepisach i w statucie, jeżeli działalność ta jest związana bezpośrednio z realizacją powyższego celu. Przychody uzyskiwane z takiej działalności, zgodnie z art. 5 ust. 2 ww. ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, spółdzielnia może przeznaczyć w szczególności na pokrycie wydatków związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w zakresie obciążającym członków oraz na prowadzenie działalności społecznej, oświatowej i kulturalnej.

Skoro istnieje możliwość, a nie obowiązek przeznaczania tych przychodów na wydatki obciążające członków spółdzielni, oznacza to, że prowadzenie przez spółdzielnię działalności gospodarczej pozwala jej na uzyskanie zarobku. Prowadzenie zatem przez spółdzielnię mieszkaniową, poza działalnością podstawową na rzecz członków spółdzielni, także działalności na rzecz osób trzecich jest prowadzeniem działalności gospodarczej. Sam zapis w art. 1 powołanej ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych przewiduje w zakresie zarządzania nieruchomościami działalność gospodarczą w tym: ust. 3. ustawy wskazuje, że spółdzielnia ma obowiązek zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie lub nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków, a ust. 5 zaznacza, iż spółdzielnia może zarządzać nieruchomością niestanowiącą jej mienia lub mienia jej członków na podstawie umowy zawartej z właścicielem (*współwłaścicielami*) tej nieruchomości. Zauważyć także trzeba, że ustawa o spółdzielniach nie wyklucza zaliczenia spółdzielni do grupy podmiotów, które prowadzą działalność gospodarczą.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że działalność spółdzielni mieszkaniowej w zakresie zarządzania nieruchomościami stanowiącymi jej mienie i nabyte na podstawie ustawy mienie jej członków jest obligatoryjną działalnością gospodarczą takiej spółdzielni (*patrz: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2002 r., sygn. akt III CZP 21/02*). Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 marca 2004 r. (sygn. akt: II CK 53/03) wyraził pogląd, że „spółdzielnia mieszkaniowa jest podmiotem gospodarczym i w zakresie prowadzonej przez siebie działalności ukierunkowanej na szeroko pojęte zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych swoich członków musi być traktowana tak samo jak inni przedsiębiorcy”. Jednocześnie Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 listopada 2012 r. (sygn. akt: I CSK 199/12) podkreśla, iż „działalność spółdzielni mieszkaniowej, dostosowana do jej specyficznych zadań, choć nieprowadzona w celu zarobkowym, podporządkowana jest nadrzędnej zasadzie gospodarności, mieści się w pojęciu działalności gospodarczej”. Ponadto w przedmiotowym wyroku Sąd odwołał się do uchwały z dnia 21 stycznia 2011 r. (sygn. akt: III CZP 125/10), w której zwrócono uwagę, że wprawdzie spółdzielnia mieszkaniowa prowadzi działalność tzw. bezwynikową, nieobliczoną na zysk, to w zakresie działalności ukierunkowanej na szeroko pojęte zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych swoich członków musi być traktowana na rynku tak samo jak inni przedsiębiorcy działający bezpośrednio w celu osiągnięcia zysku. W wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 7 kwietnia 2008r. (sygn. akt: IV SA/Gl 1157/07) wskazano, że „spółdzielnie (...) są podmiotami prowadzącymi działalność gospodarczą. Jednakowoż Sąd dostrzega różnice pomiędzy zasadniczą działalnością statutową ukierunkowaną na zaspokajanie potrzeb (...), poprzez dostarczanie swoim członkom (...), a pozostałą (...), z której uzyskiwany dochód przeznaczony jest na realizację podstawowych celów statutowych”.

Podsumowując powyższe rozważania należy przyjąć, iż spółdzielnia mieszkaniowa prowadzi działalność gospodarczą, o której mowa w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 powołanej ustawy, do których to przepisów odsyła art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, co zostało również podkreślone między innymi w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 22 kwietnia 2013r. (sygn. akt: I SA/Gl 982/12), a następnie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 listopada 2015r. (sygn. akt: II FSK 2420/13).

Następnie analizie należy poddać kwestie opodatkowania podatkiem od nieruchomości wskazanych przez „budowli związanych z prawidłowym funkcjonowaniem budynków mieszkalnych” do których Wnioskodawca zaliczył: „chodniki, drogi osiedlowe, dojazdy, zatoki parkingowe, place, ogrodzenia, słupy oświetleniowe”.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 powołanej ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Budowla zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy to obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego

niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Stosownie do zapisu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. Prawo budowlane (*j.t. Dz. U. z 2016r. poz. 290*) przez pojęcie budowli należy rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (*fortyfikacje*), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (*kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych, elektrowni jądrowych i innych urządzeń*) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową. Budynek to taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach (*art. 3 pkt 2 Prawa budowlanego*). Obiekt małej architektury - niewielkie obiekty, a w szczególności: kultu religijnego, jak: kapliczki, krzyże przydrożne, figury, posągi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej, użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, jak: piaskownice, huštawki, drabinki, śmietniki (*art. 3 pkt 4 Prawa budowlanego*).

W świetle cytowanego art. 1a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych każda budowla będąca w posiadaniu przedsiębiorcy, nawet mu nieprzydatna z uwagi na rodzaj prowadzonej działalności, podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Jednakże z treści ww. artykułu wynika również, iż budynki mieszkalne oraz grunty związane z tymi budynkami „*generalnie*” nie podlegają opodatkowaniu według stawek przewidzianych dla budynków lub ich części związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, za wyjątkiem tych części, które są zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej. Powyższe wynika z faktu, iż w polskim systemie prawa podatkowego preferencje przyznano budownictwu mieszkaniowemu i zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych obywateli. W zakresie podatku od nieruchomości przedmiotowe preferencje wyrażają się tym, że domy i lokale mieszkalne oraz grunty związane z budynkami mieszkalnymi opodatkowane są według stawek najniższych. Stwierdzić należy, że powyższa preferencja podatkowa nie została wprost rozciągnięta na budowle, jednak założeniem ustawodawcy było opodatkowanie najwyższymi stawkami majątku nieruchomego przedsiębiorców oraz innych podmiotów wykonujących działalność gospodarczą, w tym grunty, budynki i budowle służące celom gospodarczym – wchodzące w skład przedsiębiorstwa. Budowle w postaci chodników, parkingów itp. stanowią element składowy przedsiębiorstwa, jednak są nierozdzielnie związane z budynkami mieszkalnymi, gdyż pełnią wobec tych budynków funkcję służebną. Zrozumiałym wydaje się, że skoro budynek mieszkalny jest wyłączony z kategorii „*związany z prowadzeniem działalności gospodarczej*”, to budowla funkcyjnie związana z tym budynkiem nie służy celom działalności gospodarczej – nie jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 10 listopada 2015r. (*sygn. akt: II FSK 2420/13*), wskazał, iż „*jeżeli budowla jest zlokalizowana na gruncie związanym z budynkiem mieszkalnym, nie jest wykorzystywana dla prowadzenia działalności gospodarczej, a jej przeznaczenie wiąże się z realizacją potrzeb mieszkaniowych, to nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości przewidzianym dla budowli związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, co w kontekście regulacji zamieszczonej w art. 2 ust. 1 pkt 3) u.p.o.l. oznacza, że w ogóle nie podlega opodatkowaniu*”. Ponadto w ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego „*przez grunty związane z budynkami mieszkalnymi należy rozumieć nie tylko grunty, na których taki obiekt budowlany został posadowiony, ale również grunty doń przylegające, zapewniające właściwe korzystanie z tego budynku, niezbędną obsługę budynku oraz jego mieszkańców, w tym w zakresie odpowiedniego skomunikowania, zabezpieczenia porządku, rekreacji (np. chodniki, drogi dojazdowe, skwery, place dla dzieci) oraz zaspokojenia innych niezbędnych potrzeb związanych z korzystaniem z powierzchni mieszkaniowej budynku*”. Podkreśleniu wymaga spostrzeżenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, iż „*stanowisko to dotyczy tylko tych budowli, które służą wyłącznie obsłudze lokali mieszkalnych tak należących do spółdzielców jak i wynajmowanych i wykorzystywanych na cele mieszkaniowe przez najemców*”.

W ocenie tutejszego Organu należy stwierdzić, iż uznanie budowli za związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej zależeć będzie od ustaleń każdorazowo czynionych w konkretnym przypadku, przy czym uznanie, iż przedmiot opodatkowania znajdujący się w posiadaniu spółdzielni mieszkaniowej służy zasadniczemu jej celowi tj. zaspokajaniu potrzeb jej członków, daje podstawę do uznania, że przedmiotowa budowla nie jest związana z prowadzeniem działalności gospodarczej, a zatem nie podlega opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Powyższe potwierdza orzecznictwo sądowe, w tym wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 stycznia 2013r. (*sygn. akt II FSK 933/11*) – na który powołuje się Wnioskodawca, jak i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z dnia 25 marca 2013r. (*sygn. akt I SA/Gl 1022/12*), zgodnie z którymi „*opodatkowanie*

podatkiem od nieruchomości nie dotyczy też budowli zlokalizowanych na gruntach, które należy traktować jako związane z budynkami mieszkalnymi (...), których przeznaczenie wiąże się z realizacją potrzeb mieszkaniowych i nie są one wykorzystywane dla prowadzenia działalności gospodarczej".

Reasumując, tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, iż „*podatek od nieruchomości nie powinien być odprowadzany od budowli związanych z funkcjonowaniem budynków mieszkalnych, takich jak: chodniki, drogi osiedlowe, dojazdy, zatoki parkingowe, place, ogrodzenia słupy oświetleniowe*” jeżeli przedmiotowe budowle nie są wykorzystywane dla prowadzonej działalności gospodarczej, a ich przeznaczenie wiąże się wyłącznie z realizacją potrzeb mieszkaniowych. Jednocześnie podatek winien być odprowadzany od budowli, które są związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, w tym między innymi od wskazanych przez budowli takich jak: „*płatne parkingi, budowle związane z funkcjonowaniem pawilonów działalności gospodarczej - lokale użytkowe*”.

Niniejsza interpretacja została wydana w oparciu o stan faktyczny przedstawiony przez z siedzibą w, a co za tym idzie przedmiotowe postępowanie interpretacyjne ograniczono wyłącznie do udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania prawa podatkowego w okolicznościach stanu faktycznego podanego przez Stronę we wniosku. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisu podatkowego wyłącznie w kontekście zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę. Nie oznacza to, iż w przypadku dokonania w toku postępowania podatkowego innych ustaleń, Organ będzie musiał zająć stanowisko zbieżne z dokonaną wcześniej interpretacją.

Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy Organ postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja wraz z wnioskiem o wydanie interpretacji, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice, po uprzednim wezwaniu na piśmie Prezydenta Miasta Katowice - w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o wydaniu niniejszej interpretacji - do usunięcia naruszenia prawa (*art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2012r. poz. 270 z późn. zm.*).

Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (*art. 53 § 2 ww. ustawy*).

Do wiadomości:

- Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Katowicach,
ul. Paderewskiego 32b, 40-282 Katowice
- a/a